

tramp

č. 34

kč 1

Vělička 31

Kamarádi, předávám kormidlo staříčkému kapitánovi Melchovi, který se právě vrátil z čundru. Zároveň vám děkuji všem za spolupráci a doufám, že ji ještě zvětšíte. Ahoj, váš Géza.

Namíchal se tuhle jeden policajt a sebral chudáka koktavého, který mu odpověděl na jeho otázku, kam jde, asi takto:
— Do vole - vole - volební kance - kance - kanceláře. Orel.

Kamarádi,

píseň od Gézy Včeličky
NA MŮSTKU KAPITÁN . . .

Jste slyšeli na potlachu v Jezerce a líbila se vám tolik, že ji Géza mnsel opakovat.

Nuže, tato píseň vyjde tiskem s notami v několika dnech a bude stát pouhou Kč 1.80.

Objednávejte již dnes pro své osady, neboť vydáme omezený počet výtisků.

Účastníci na trampské slezině v Plzni protestují proti uzákonění povinné tělesné výchovy mládeže a prohlašují, že proti ní povedou bezohledný boj. Zdraví kamarády z trampské delegace do SSSR, uvězněné v Litoměřicích.

V příštím čísle článek Toulavého Mirky o Plzni.

GRAF^{ovy}

hotové polévky v tabletách:
hrachová, hrachová s rýží, hrachová se slaninou, zeleninová, gulášová, houbová, krupicová, květáková, rajská, nudlová, lilčková, strouhanka.

Film z SSSR.

č. 1. Na tichém Donu. — č. 2. V parku kultury před plánem pětiletky. — č. 3. To není ministerský salon, to je dělnická čítárna. — č. 4. Na palubě „Sibíře“.

„Tramp“ vychází týdně. — Jednotlivé číslo 1 Kč. — Předplatné ročně 42 Kč, půlletně 24 Kč, čtvrtletně 12 Kč. — Majitel a vydavatel Trampské vydavatelské družstvo v Praze, zaps. spol. s r. o. — Redakce a administrace Praha I., Rybná č. 23. — Telefon 606.33. — Tiskne a expeduje „Rota“, akt. spol., Praha I., Lillová ul. 13. — Za redakci odpovídá Géza Včelička; Novinová sazba povolena č. 290.458/VII-1930.

— Vážení bratří, naše strana je velká strana a ta ví, co se na velkou stranu patří —

melich:

volební povídka o malém českém člověku

Přemysl Vozataj sloužil kdysi u policie. Pečlivě dbalý předpisů svých představených, hlídal „České Slovo“, mlátil nezaměstnané tykal si s redaktory „Práva lidu“ i „Českého Slova“, zkrátka, byl docela obyčejný, tuctový policajt. Jeho neštěstím však byla noční služba. Měl příliš měkké srdce, aby dbal na dodržování policejní hodiny v nočních lokálech, a za hrst egyptek a tři černé s rumem si nejen sedl v kuchyni u lokálu, ale přidal se i k nějaké partě s ferblem, která cestuje v noci z místnosti do místnosti, a hrál s nimi „na šábu“. Pouliční holky venku dávaly pozor, nejde-li „revírní“, protože byly rády, že je uprohání a nechce na nich desetikorunu za noc, jako ti ostatní, kteří „žrali“ službu i s desetikorunami.

Udal ho však jeden inspektor, který s tou partou prohrál ve ferblu všechny příplatky za „pohotovost“, a když už byl bez krejcaru, Přemysl Vozataj mu půjčil na šavli padesát korun, které vyhrál obratem zpátky. Inspektor šel domů bez šavle a druhý den poslal do revíru Přemysla Vozataje inspekci, která samozřejmě našla Vozataje u karet a za čtrnáct dní mu vymohl modrý arch.

Přemysl Vozataj po vyhazovu od policie si umínil,

že se stane pořádným, veskrze loyálním člověkem. Prostřednictvím jeho jednoho známého podvodníka, organizovaného národního socialisty, dostal místo u Městských podniků jako smluvní úředník s platem 700 Kč měsíčně. Jelikož i přednosta oddělení, kam byl Přemysl Vozataj zařazen, byl národní socialista, Přemysl Vozataj loyálně vstoupil do národně-sociální strany a předplatil si „Masarykův lid“. Vážil si Klofáče i Zeminové a svému přednostovi na schůzích říkal „bratře“. Své vzdělání si doplnil sokolským odznakem, který koupil za korunu od jednoho nezaměstnaného před „Hvězdou“. Cítil se zcela spokojen a těšil se, že za tři roky dostane 50 korun přídavek a za pět let že bude jmenován definitivním, následkem čehož si koupí od „Moravie“ pěkný gumák na splátky a eventuelně počne hledat slušnou dívku, byť i s menší tělesnou vadou.

Stalo se však, že Přemysl Vozataj nemohl se v klidu dočkat ani padesátikorunového příplatku, ani gumáku na mírné měsíční splátky, ani dívky, byť i s menší tělesnou vadou.

Přemysl Vozataj byl přeložen.

MUZIKANTSKÉ

HESLO:

PERGLER DO ČELA !

STŘÍBRNÝ DO BASY !

a voličové pískat kudlu!

Rozčílil se tuhle na trampy jeden národní socialista: „Holomci, nadávali jste na naši vládu, když na vás stavěla boudy a teď, když vám chce boudy bourat, nadáváte zase. Tak co krucínál chcete?“

Potká farář selku:

— Jak se daří?

— Dobře, velebný pane, včera se nám narodilo tele a dnes zase jedno.

— A z tý samý krávy?

— Kde pak, to přece není ani možný!

— Proč pak? Pánbůh může udělat všechno!

— No jo, von snad jo, ale ta kráva ne!

Do oddělení, kde vládl přednosta, nadšený stoupenec sociální demokracie.

Přemysl Vozataj byl člověk veskrze loyální. Předplatil si „Pestré květy“ s „Právem lidu“ a vstoupil do sociální demokracie. Přednostovi říkal na schůzích „soudruhu“ a na prvního máje si sestrojil ze střapce ke draku červený karafiát. Blažilo ho, že může bývalému svému šéfovi, ministru spravedlnosti, říkat „soudruhu“ a z radosti nad tím si koupil antikvárního Marxe. Když sledal, že Marx se sociální demokracií vůbec neštímuje, říkal, že Marx už umřel a proto že nutno věřit Hamplovi, který ještě neumřel. Sokolský odznak si zapíchl pod klopou, poněvadž mu jeden důvěrník říkal, že povlivý sociální demokrat nemá strkat prachy do „Sokola“, nýbrž do „D. T. J.“. Jelikož však Přemysl Vozataj nemohl obětovati ani pakatel na odznak DTJ, vytáhl ho z jednoho kabátu v šatně při zábavě soc. dem. odborářů, kde byl ústředím strany jmenován šatnářem. Když se ho národně socialistický přednosta zeptal, proč vstoupil k sociální demokracii, odpověděl:

„Kapitalismus stále horší, sociální demokracie stále lepší, a proto musí sociální demokracie kapitalismu pomáhat. Marx už umřel, proto nutno věřit Hamplovi, který byl také dělník a ještě neumřel. A vůbec, znáte tu Stívínovu báseň z „Práva lidu“, která začíná:

Dnes bude přšet od rána,
nechoď, dceruško k jezeru — ?“

Pan národně-sociální přednosta rychle pozdravil a zmizel ve své úřadovně.

Vy to jistě čekáte, ale dopadá to poněkud jinak. Jistě si myslíte, že Přemysl Vozataj byl přeložen po třetí. A jestli jste tomu až doposavad věřili, jistě řeknete, že je to blbost. Bohužel, musím vám oznámiti, že toto celé vypravování je čirá pravda a Přemysl Vozataj — aha — nikoli Přemysl Vozataj, ale pan přednosta byl přeložen! Tím se postup sice poněkud mění, nemění se však Přemysl Vozataj, který je člověk veskrze loyální. Nový pan přednosta, který nastoupil na místo sociálně-demokratického přednosty, který opět byl přeložen na Bury pro nějaké obálky s penězi, které dostal prostřednictvím národně-socialistického přednosty — zkrátka — nový pan přednosta byl člověk, založený radikálně-národně, pracující pro očistu veřejného života prostřednictvím J. Stříbrného, Šejdrem a tak zvaného „Hydiko-Studia pro pohlavní úchylné“ a Perglera, známého pašeráka abstinenceních nápojů a ramu do Spojených států.

Přemysl Vozataj nebyl touto změnou nikterak poškozen. Naopak, ukáza'o se, že koruna, zaplacená za sokolský odznak při národně-sociálním přednostovi nebyla vyhozena nadarmo. Sokolský odznak se přestěhoval zpod klopou navrch a za nápadně zahozený odznak DTJ před úřednictvem oddělení zaplatil nový pan přednosta Přemyslu Vozatajovi večer ve vinárně pět čtvrtek slovenského. Přemysl Vozataj je člověk veskrze loyální a proto ještě týž večer věnoval tři desetihaléře na bojovný fond Národní ligy.

Panu přednostovi říkal „pane kolego“ a v noci, řádně ožralý, zpíval s ním po ulici „Hej, Slované!“. Kupoval si každý den „Národ“ a „Polední list“, chodil vítat Perglera a loučit se s ním, když odjížděl. Fandil Dykastovi, protože Nekolného manageroval „Melantrich“ a naučil se říkat Benešovi Ben Ešeda. Nadával na Beneše, a když se ho někdo zeptal, proč, věděl o něm jenom to, že je mrňavej a že jezdí často do ciziny. Když se ptal pana přednosty na program strany, odpověděl mu tento, že schůze důvěrníků je vždy „U Zlaté Husy“ a jednou měsíčně ohromný projev národně citícího voličstva slovenské Prahy v natřískaných sálech Slovanského ostrova, takže se musí řečnit i na schodech. Přemysla Vozataje tato odpověď zcela uspokojila a slibil panu přednostovi, že se stane nadšeným stoupenecem a agitátorem. Celé oddělení vyplnilo panu přednostovi přihlášku a v „Poledním listě“ byl Přemysl Vozataj jmenován důvěrníkem za tuto zprávu, kterou jim donesl v úředních hodinách. Zpráva byla uveřej-

něna pod titulem „Nový bojovník“ a za několik dnů byl pozván Přemysl Vozataj do schůze „U Zlaté Husy“, kde mu bylo oznámeno, že jim akorát scházel do počtu kandidátů do obecních voleb. Gratulovali mu, že je kandidován na třetí, sice nezcvolitelném, ale čestném místě, následkem čehož musí již zítra pronalvíti k desetitřicím nadšených stoupenců v natřískaném velkém sále Slovanského ostrova. Přemysl Vozataj poděkoval se slzami v očích, kývl němě ke všemu, oč ho žádali, a vypočítal se do ulice, ubřečené podzimmím deštěm.

Přemysl Vozataj vyíeze na tribunau tak klidně, jako vstupujeme do tramwaye. Nezdálo se, že by maskoval svůj nápadný klid člověk, který vstupuje po prvé na řečnickou tribunau, jenom oči se mu podivně leskly. Co pořadatele poněkud zarazelo, byly odznaky „Sokola“ a „D. T. J.“, zapíchnuté na klopě kabátu svorně vedle sebe, a Marxův „Kapitál“, neďbale zabalený v „Masarykově lidu“, který si Přemysl Vozataj položil před sebe na řečnický stolek. Nebylo však času na otázky, poněvadž Přemysl Vozataj postavil se již do pózy, která vylučuje jakékoliv přerušování.

A začal:

„Vážení! (Potlesk.) Blíží se hodina, kdy nadejde všeobecné účtování. (Bouřlivý potlesk.) Již Marx řekl, že Pergler se stane nezávaným kandidátem trůnu habsburského, který odchodem národních socialistů z vlády osířel. (Nadšený, dlouhotrvající potlesk.) My musíme v prvé řadě nejen odstranit primátora Eduarda Beneše (volání slávy i hanby), my musíme zvolit diktaturu národnostních menšin, aby konečně bylo nad Čerchovem jasno. (Výborně!) Jiří Stříbrný (shromáždění povstává a zpívá „Kde domov můj?“) půjde do kriminálu! Dobrá! My ho budem následovat a my si svá práva vybojujem! (Frenetické volání „Ahoj!“). Já jsem pro to, abychom volili kandidátku, počínající jmény: Pergler, Baxa, Hamp! (Bouřlivý potlesk a jednohlasně schváleno.) Vážení, je to náš Klofáč, je to náš Hamp!, je to náš Pergler, kteří osvobodí trpící proletariát od jha nenasytých kapitalistů. Je to jediné národní demokracie, která pomůže svrhnouti jho nenáviděných Petschků, Kramářů, Soukupů a Klofáčů.“ (Dlouhotrvající nadšené volání slávy Macdonaldovi.)

Pořadatelé marně se snažili dostat Přemysla Vozataje s tribunay. Národ pod ním bouřlivě souhlasil s každým vývodem řečníka a bylo by velmi nebezpečno, použití násilí. Přemysl Vozataj pokračoval ve své volební řeči, přerušované občas pouze bouřemi souhlasu a při závěrečných slovech, „Pergler do čela, Soukup do houslí a Stříbrný do basy“, byl chopen sty pažemi a nesen za ohromných ovací na ramenu nadšených posluchačů až k záchodku před národním divadlem.

Pana radikálně-národního přednostu ranila při schůzi mrtvice.

Když se to dozvěděl Přemysl Vozataj, podal přihlášku k německým hakenkrajclerům, a k anglické Labour-party, načež byl převezzen ve svěrací kazačce do Ústavu práce v Ženevě. Čest jeho památce.

Rovnost, volnost, bratrství.

Kč	—.—	nezaměstnaný,
Kč	1.—	denně mrzák ze světové vojny,
Kč	100.—	měsíčně sezonní dělník,
Kč	500.—	měsíčně škrabák-proletář,
Kč	100.000.—	ročně pan šéf,
Kč	1,000.000.—	ročně pan ředitel velkofabriky,
Kč	15,000.000.—	ročně pan vrchní ředitel Živnobanky, osobní přítel pana sociálního demokrata Hampia.

manka:

osada osíří

Janu hubáčovi, padlemu v boji za hlasovací právo r. 1905

Při neboli sčíte. Trískame wolleyball dal, jakoby se nechumelilo. Pleskot míče střída se s pleskotem deště. Jeden po druhem odpadáme ze hry a utíkáme do boudy sušit mokrá trička a kostry. Naštvaní, klejem jak brigádýři, venku leje, v boudě nic ke čtení ani k žrádлу, stmívá se a k dovršení otravy Dlouhéj Jim rozsekal škécou lampu a Merina tak dlouho trapa nas i kytaru, až přetrhala struny. Sedíme kolem krbu a čučíme, zíváme, do ohně — — „Kluci, povída Pepek, „dneska se otravujem, ale na příští neděli pozval jsem kluky a holky z Brd, mají faj wolleyballový maučat a znají original písničky.“ — „Jdi do haje,“ přerušuje Ferda, „neviš, že musíme zrovna na ty dva dny k volbám a 4. října znovu?“ Do boudy už teče, lampa nesvíti, kytara nezvučí, chlebníky vyžraný, flašky hluchý a ke všemu ještě přijde Ferda s volbama. Nadávame znova, nejen na počasí, ale na celý svět a idem, cela parta, za poslední nugety zapít žal do našeho „baru“ v blízké vesnici. Vejdeme — kolem stolu rokuji domorodci — sklář, pan učitel, domkáři, kovář, zedníci, obhájice poloprázdné sklenice. Naše děj Panbů dobrý večer a Nazdar pasuje se do jejich rozhovoru jako pest na oko. Mluví o svém mládí, stavkách a bojích za hlasovací právo dělnictva.

„Tak co, mládenci z Prahy, jak se připravujete na volby, koho budete volit?“ tažou se nas. Vyrazíme téměř všichni najednou: „Prosím vás, strejdo, vlezte nam na lůžet s volbama, my se na ně vyfláknem!“ „Jo, jo, to je dneska mládež,“ pokyvuje mistr kovář, čemuž se smějem a dopijeme sklenice do dna. „Tak my se za vas bijem v obecni radě s chrapounama a s farářem, že jste mládež z fabrik a kanceláři, že potřebujete les, vodu, když provedete nákou klukovinu, tak vas hajime,“ rozohňují se skláři, zatím co v našich palicích začíná svítat, „to jste trampove?“ vytýkají nam všichni, „my isme bojovali, jistě i s vašimi rodiči, za rovne hlasovací právo, za osm hodin práce, za svobodu pracujících, vzdělával isme, diskutovali, organisovali a vy znáte jenom flanc: „My se na všecko vyfláknem!““ Probouzíme se docela a prosíme starýho Pecku, aby nam vyprávěl o jeho životě. Vypráví — jeho život zní jak roman — dětství, láska, fabrika, vandr, vojna, žalář, bída, organisace, idealy, zrada socialních demokratů, válka. Ostatní, i pan učitel, potvrzují: „Jo, chlapi, tak je to, a vy musíte pokračovat, bojovat a uskutečnit o co my se od mládí bijem.“ — Vracíme se na osadu, ne zlitý jako obyčejně, ale „rozembraný“ do morku kostí, do rana a přes den znova, vyměňujeme názory a v hlavách hučí slova starýho Pecky a druhá: „Pomstěte Jana Hubáče, vzbouřence Josefa Kudínu, Frantu Nohu a všechny bojovníky za volnost!“ — Osada 27. září a 4. října osíří, nezradíme naše přátele z vesnice — budeme volit jednoho z nich — skláře z Invaldky! Věřime, že osada osíří ještě jednou — až pozveme starýho Pecku s tisíci kamarády na veliký poťlach do našich ulic, náměstí, fabrik a palacu!

tom:

VELKÝ TRAMP JACK LONDON

A — — — politika

II.

Jack Londonovi plynuly dvě výhody z toho, že otevřel knihy a hledal v nich odpověď na otázky, jež mu položil bídou přeplněný život. Rveš-li se o život, nelení také tvůř mozek, klade ti spoustu těchto otázek, dostáváš také duševní hlad, který ti brání, aby ses stal bezmyšlenkovitým tvorem, líně zažívajícím a se vším spokojeným padourem. Jack považoval lidskou společnost za velikou budova, jejíž sklepy jsou vypl-

něny lidmi jako on, proletariátem, sraženým neuvěřitelnou bídou do podzemí společnosti, to je oně částí budovy, „která se společnosti nejráději vyhýbá“, poněvadž je to „jáma, žumpa, jatka a kostnice naší civilisace a to, co isem tu spatřil, mne uděsilo“. V tomto spodku společnosti, v prostředí zoufalé bídě, se „žilo tupě a mrzácky jak tělesně, tak i duševně, protože tělo i duch byly stejně hladové i utrápené“.

Jack, chtěje se ze své bídě dostat ven, domníval se původně, že jediná možnost je, vyšplhati se do hořejška společnosti, „kde muži nosili černé šaty a naškrobené prádlo a ženy oblékaly se v nádherné toalety, přemýšlely o krásných věcech a hovořily krásnou řečí“. Zjistil však tehda příliš brzy, že znamená to pro člověka z dělnické třídy šetřit do 50 let, nebýti nemocný, neženiti se a setkávati se s takovými členy zaměstnavatelské třídy, kteří by chtěli upustiti tolik ze svého výdělku na něm, aby mohl pomoci vydělaných peněz dostat se výš do společnosti mezi ně. Vždyť ze své práce měl vždy nejméně on, čili, jak říkal:

„Vždy mne nemilosrdně vykořisťovali druzí kapitalisté. Měl isem svaly, z nichž oni si nadělali peněz, kdezto já živořil.“

A když už si vydělával peníze jako spisovatel a měl otevřené dveře salonů hořejší společnosti, zjistil druhou věc: Že se tam nesetkal s lidmi ryzími, vznešenými, nýbrž právě naopak. Že ženy této společnosti žvanily o ideálech a při tom samy byly sobecké; že tam byli mužové, kteří ostře vstupovali proti válkám a ve svých továrnách dávali „odštělovat stávkující dělníky“; že mužové, kterým se dělalo špatně nad bídou proletariátu, „byli akcionáři podniků, kde se falšovaly potraviny“.

A tak Jack London prodělal dvě poslední etapy svého životního trampu:

V prvé řadě seznal, že nemá co dělat v této části společnosti měšťáků, typických padourů, lidí, vrhajících jeho kamarády do bezmezní bídě a nestydících se to zakrývati vlastneckým a sociálním pokrytectvím. Učinil prvé rozhodnutí, přerhati všechna pouta s měšťáckou třídou, která byla vinna vši tou bídou a přimknout se k dělnické třídě,

„kde isem se zrodil a kam isem patřil,“ to znamená úzce k oně její části „třídně vědomých dělníků, která bojuje za spoutanou volnost“. Zde byl spokojen:

„Ani mi nenapadá, abych se ještě někam šplhal. Mohutná budova společnosti nade mnou mne již neláká. Její základy mne zaiimají. Zde spokojeně pracuji, s krumpáčem v ruce, po boku inteligentů, idealistů a třídně uvědomělých dělníků, buše do toho jak se patří, rána za ranou, až celá budova kolísá. Jednou, až bude nás i krumpáčů víc, rozvrátíme ji nadobro se vši shnilotinou a živými mrtvolami, s ohavnou sobeckostí i s naukaným hmotářstvím. Pak vyčistíme sklepení a vystavíme nové obydlí pro lidstvo, kde nebude salonů, ale všechny místnosti budou jasné a vzdušné a kde ovzduší bude čisté, jemné a plné života.“

Kdo z vás, kamarádi, nedal by se strhnouti těmito slovy táty trampů? Po svém zjištění, že je socialistou, rozhodl se tedy také za socialismus bojovat. A zde je poslední etapa jeho myšlenkového vývoje. Zjistil ze své zkušenosti i z knih, že, kdo chce poutvše za socialismus bojovat, musí skutečně přerhati všechna pouta s měšťáckou třídou a s největší ostrovní proti ní bojovat, to znamená — — — býti revolucionářem. Avšak

„socialisté byli revolucionáři, pokud bojovali, aby zvrátili dnešní společnost a vytvořili novou“.

Neváhal proto vystoupiti proti socialistické straně americké, že se paktovala s měšťáky, místo aby vedla dělníky v boj za tuto novou společnost.

Boxing & Atletika & Football

V Pikovicích v neděli dne 27. září hraje se dopoledně o 11. hod. scintinále pohárové soutěže.

K zápasu nastupuje os. DRTS. — Skagway II.

Od neděle za týden hraje se v Pikovicích finale.

footballová pohárová soutěž

Rozlosování pro II. kolo pohárového turnaje:

Ve druhé losovací schůzi byly schváleny bez jakéhokoliv protestu veškeré výsledky z I. kola, odehraného dne 13. t. m. Bez průtahů bylo přikročeno ihned k losování pro II. kolo turnaje, které se hraje dne 20. září t. r. opět v Pikovicích. Losem bylo rozhodnuto takto:

o 9. hod. dop. nastupuje osada DRTS — Děti Neklidu II;

o 11. hod. Děti Neklidu I — Skagway I.

Skagway II postupuje do semifinale bez boje.

Výsledky z II. kola turnaje:

DRTS — Děti Neklidu II. 10:1.

Match zahájen byl hned s počátku rychlými útoky obou stran. V několika málo minutách střihl DRTS první goal. Než se obrana D. N. vzpamatuje, pouští brankář další. Na obou brankách má velkou vinu sám brankář. D. N. snaží se jednotlivci proniknout obranou soupeře a naschytá se několik příležitostí ke střelbě, jež zůstávají nevyužity. S hříště odchází zraněný hráč D. N. To však hráče nedeprimuje, naopak přidávají a udržují míč dosti dlouho ve středu hříště. DRTS bezvadnou kombinační hrou dostává se opět několikrát ke brance soupeřově a střihl další dva goaly. Před koncem poločasu vzchopují se D. N. a po několika útocích střihl I. goal. Za vyrovnané hry končí poločas.

Do druhé půle nastupují D. N. s 9 hráči. DRTS za stále větší a větší převahy získává další branky. Ke konci matche předvádí DRTS ukázkou krásné přízemní hry, prochází obranou D. N., kdy chce, a snadno vyhrává 10:1. D. N. ani v kompletní sestavě nemohl by být DRTS dost málo nebezpečnými. Dobře soudcoval kam. Tichý.

Děti Neklidu I. — Skagway I. 2:2.

Nerozhodný výsledek neodpovídá průběhu hry. Byla to os. D. N., která

spíše zaslouhovala alespoň rozdílem branky vyhrát. Velká smůla, částečně střelecká indispozice a také krajně obětavá hra obrany S. jsou příčinou nerozhodného výsledku. Skagway je bezesporu velice dobrým soupeřem pro nejlepší naše jednáctky; má znamenitě obranu, rychlý start na míč, znamenité jednotlivce v útoku. Os. D. N. hrála však lepší hru jako celek. Zvláště ve druhém poločase byly chvíle, kdy byla branka S. silně obléhána. Když zápas skončil s výsledkem 2:2 bylo nutno sehrát ještě 2×10 min. I těchto 20 minut, v nichž oba teamy ze sebe vydaly všechno, zůstaly nerozhodné. Pak přikročilo se ihned k losování, z něhož vyšla jako vítěz osada Skagway. Match měl jistě ve svých rukou kam. Tichý.

ze života skutečných trampů

anglicky napsal old timer, přeložil feldkurat

dempseyův vzestup počíná

Jak známo, převzal Jack Kearns vedení obchodních zájmů Dempseye v roce 1917, v době, kdy Jack po svých porážkách v Novém Yorku chtěl dát ringu vale. Spojení Kearns-Dempsey počalo katastrofou v Salt Lake City s Jim Flynnem, který, jak jsem vám již napsal, uštědřil Dempseyovi porážku k.o. v 1 kole. Dempsey byl úplně zničený a zapřisahal svého managera, aby ho sprostil závazků s poukazem, že prý se pro boxing nehodí. Kearns utišoval hnusného trampa um, že pravil: Věřím ve vás nyní jako dříve; do roka bude revanche s Flynnem a za čtyři roky — champion of the world!

Nyni nastala pro hnusného trampa

přísná učební doba. Veškeré nabídky — přesto, že Dempsey byl Jim Flynnem knockoutován, byla učen velká spousta — odřekl. Učiti se a učiti bylo teď zasadou žebravého boxera. Pod vedením Kearnsa (jenž byl dříve sam. lehká váha) začal hnusný tramp zcela s počátku. Předtím se Jack spoléhal pouze na svou hrubou sílu, kterou ho příroda obdarila, a na svou pravou ruku, v níž měl přímo dynamit (techn. term.) a která pracovala jen jako sving, naučil se pracovat také levíčkou. Dříve umusoval sve údery pouze na hlavu, nyní bylo mu řečeno, že zhubnějšími jsou údery, vedene na soupeřovo tělo. O boji zblízka neměl náš hrdina ani zdání a většina jeho porážek zaviněna byla neznalostí In-fightingové taktiky. Kearns udělal z pozdějšího mistra světa nejobavanejšího boxera zblízka. Všenu se Jack rychle naučil, jen punchovau (udeřiti) levou rukou ne a ne se naučiti. Match započal, Dempsey pracuje krásně levíčkou, pojednou ho sparringpartner tvrdě udeří a tatam je levička, vše je zapomenuto a mláti se vesele pravičkou. Kearns si však věděl rady, jednoduše přivazal pravičku Dempseyovu na záda, a síce noane pevně k tělu, a tak ho pustil do ringu. Tato „nasilná léčba“ trvala osm dní a vyléčila Dempseye dokonale; od té doby věděl, že levá ruka je nejnebezpečnější zbraní každého boxera.

Pět měsíců trval výcvik a pak vystoupil Kearns se svým chráněncem na veřejnost. Uzavřel totiž na 25. VII. 1917 match s Battling Willie Meehanem do San Franciska.

Meehan byl starý, zkušený boxer, jenž boxoval už deset let a zaujímal v poradi světových boxerů 9. místo. Kearns poslal Jacka do ringu s následujícím poučením: Já k němu, Jacku, udeř ho do hlavy, ale nezapomen „poslat“ své pěstě do jeho břicha. Porazíš ho, neboť je tlustý a svým vítězstvím příliš jistý. Musíš jej porazit, jinak pozbudeme poslední úvěr. Match trval čtyři kola a přinesl užasnou sensaci, neznámý Dempsey porazil zkušeného Meehana na body. Již týden po toni zdolal tramp na téměř mistě

Kytary, banja, mandoliny

jen u fy

Ant. Konrád, Praha II.,
Na Zbořenci 15 (u Karlova nám.)

vyrábí firma: **B. RODOVSKÝ, Praha VII., Belcrediho třída č. 25. Filialka: Praha XII., třída maršála Foche č. 114.**
TRAMPKA, speciální uzená trvanlivá lahůdka k vaření, na rožni opékaná neb syrová la jakostí, na čumdr neb do chaty. 10 díg Kč 1,00.
 Zadejte všude!

Al Norton a v 1. kole k. o. S Meehanem se ukal Dempsey v tomže roce ještě dvakrát, žádné z utkání mu však nepřineslo vavřínů. Meehan se na revanche dobře připravil a udržel match nerozhodným; třetí utkání vyhrál dokonce na body. Tyto dva zápasy však Dempsey egalizoval vítězstvím nad Charlie Millerem k. o. v 1. kole a nad Bobem Mac Alisteem k. o. ve 4. kole.

2. října 1917 se konal pamětihodný match s Eduardem „Gunboat“ Smithem v San Francisku. Smith, dřívější mistr Ameriky, byl tehda již na čestném sestupu, byl však považován za jednoho z nejlepších boxerů světa. Dempsey napadl Smitha jako tygr a zmocnil se ihned vedení boje. Ve 4. a posledním kole zasahl Smith Dempseye strašlivou pravičkou do vazů. Dempsey se potacel v ringu jako těžce zpitý namořník, k zemi však neklesl. Zazněl gong a Jack dopodálcel se stěží (těžce, groggy) do svého rohu. Soudce v ringu přikl vítězství hnušnému trampovi, ale tento zůstal jako bezvědomý sedět na židli. Nevle jej chtěl Kearns strčit do středu ringu, aby přijal ovace obecenstva, tu promluvil Jack blabolavě: „Kearnsi, dělal jsem to nejlepší, co jsem mohl, ale ten chlap mě tak zmlátil... nyní jsem prohrál.“

Vítěz Dempsey byl Smithovou ranou na vaz (v Americe je úder do vazů dovolen, t. zv. raouu punch — česky králiči rana, jako když se zabíjí králik ranou do vazů) ještě tak omanen, že byl v domněnce, že byl Smithem knockoutován. Teprve po dosti dlouhé době nabyl opět „svých pěti“ a nemohl pochopiti, že zůstal vítězem. (Pokračování.)

sensace o dempseyovi

Bez sensace to ovšem neide. A zvláště ne v Americe. Je to také v denním životě a nejvíce v rohování. Jenom boxer, který je schopen, podat publiku požadovanou sensaci, je populární, stane se pokladním magnetem i idolem národa.

Není proto divu, že široké vrstvy sportovců přímo prahnou po sensaci. Chtějí o nejpobulárnějším boxeru všech dob Jacku Dempseyovi opětně něco velmi sensačního slyšeti a samozřejmě celý korpus journalistický to-muto přání v plné míře vyhovět.

Tož Jack Dempsey, strašlivý „Manassa-Mauler“, hrdina mnoha bitev, pozbyl veškeré své jmění. Jack je opětně žebrákem a začíná znovu boxovat. Veškeré denní české žurnály neměly nic spěšnějšího na práci, a otiskly tuto pravou sensaci:

Dempsey prohrál během 4 roků 10,000.000 dolarů.

Tak psaly naše i zahraniční časopisy. Je to pravá americká sensační zpráva, na které není ani zbla pravdy, a dokazuje neinformovanost našich sportovních zpravodajů v dějinách boxingu.

Dempsey neprohrál žádných deset milionů dolarů, protože je během své kariéry nikdy ani přibližně nevydělal. Jack odbyl před jeho zápasem s Jess Willardem 70 matchů, a přes to, že obdržel z některých značné sumy, nastoupil s dluhama o championát světa. (Kamarád Feldkurát by vám o tom mohl napsati v jeho článku „Ze života skutečných trampů.“) Tudíž počínají výdělků Dempseye s jeho matchem s Willardem. Následující bursy obdržel Jack v jeho grand-fights:

1919 Willard	.....	27.500 dol.
1920 Miske	.....	55.000 „
1920 Brennan	....	60.000 „
1921 Carpentier	...	300.000 „
1923 Gibbons	.....	293.000 „
1923 Firpo	.....	500.000 „
1926 Tunney	.....	400.000 „
1927 Tunney	.....	600.000 „
1927 Sharkey	.....	350.000 „

Dle tohoto přesného sestavení vydělal tramp Dempsey 2,500.000 dolarů, mimo to za ukázkové matche asi 500.000, ve filmu 200.000, tudíž celkem 3,200.000 dolarů za celou jeho rohovnickou kariéru. Odečtu-li od této, přesto ještě horentní sumy, na procenta managera a výlohy jeho nákladného trainingu polovinu, zůstalo „chudému“ Jackovi přes 1½ milionu dolarů.

Že jsem právě u výdělků Jacka Dempseye, chci napsati, co vydělali pořadatelé na jeho zápasech. Dempsey je rekordmanem nejvyšších příjmů, které se kdy za boxerské zápasy docílily. Největší příjem poskytl pořadatelé Tex Ricardovi 22. IX. 1927 s Gene Tunneym, 2,658.000 dolarů. Dempsey obdržel 400.000, Tunney 600.000. Roku 1926, za svůj 1. match, obdržel Dempsey 600.000, Tunney 400.000, kdežto Ricard docílil snadno 1,880.000 dol. příjmu. O něco méně „teklo“ do pokladny pořadatele při matchi s Carpentierem, a sice 1,625.000. Dempsey obdržel 300.000, Carpentier 200.000. Opětně pořádal Tex Ricard roku 1923 zápas s Firpe, tehda nahlal mu Jack Dempsey do kasičky 1,117,404 dolarů, sám dostal 500.000 a Firpo 200.000.

1927 docílil Dempsey opětně přes milion, přesně 1,083.522 dolarů. Z této sumy vstřelil do kapsy 350.000, jeho soupeř Sharkey musil se spokojiti s pouhými 150.000. Pořadatelem byl opět Tex Ricard. V matchi, kterým Dempsey získal championát, dosáhl

příjmu 452.522 dolary. Dempseyova bursa obnášela 27.500, kdežto poražený Willard sebral 100.000.

Jen jednou utrpěl Dempseyův pořadatel krach. 1923 obhaloval Jack svůj titul s Tom Gibbonsem a měl obdržeti 300.000 dolarů; dostal však pouze 293.000, protože celý příjem obnášel jen 311.000. Udatný Gibbons nedostal ani haléře. Pořadatelem však tentokrát Tex Ricard nebyl. V roce 1920 vydělal pořadatelům svým matchem s Brennanem a Miskem 267.000. Obdržel za oba 110.000. Soupeři dostali po 25.000 dolarech.

Je možné, že Dempsey v průběhu své kariéry 10 milionů dolarů vydělal — pořadatelům.

Ke konci ještě podotýkám, že není ztráta celého jeho jmění pravděpodobná (totéž prohlašoval také před 3 lety) a že na jeho come-back s jeho 36 lety nelze dobře věřiti.

(Shakehands.)

Trampské osady úspěšně bojují na silničním běhu v Jinonicích.

Skvělý projev sympatie trampů k dělnickým sportovcům, podaný četnou účastí. Úspěch kamarádů-dorostenců, kteří ve své kategorii obsazují prvá čtyři místa.

Kategorie dorostenců — 1500 m, soustředila 14 startujících. Vítězí krásným finišem v pěkném čase Maša, os Uracon, za 4.13 min. Jako druhý přibíhá Zerovnický, rovněž z os. Uracon, v čase 4.18, třetí Vácha z os. Toronto, 4.21, čtvrtý Houška, Maryland, 4.25; dobře se držel Tichava, J. P. T. Jinonice jako pátý v čase 4.28 min.

V kategorii žen, 1000 m, zvíťezila s převahou Dusilová, osada Port Igarko, překvapujícím finišem v čase 4.95 min.

V kategorii mužů, 5000 m, startovalo 38 závodníků, kteří mezi sebou svádějí zvláště ke konci závodu tuhé boje. Dlouho vedl dobře běžící Ada, avšak byl předstížen taktiky běžícím Černým, který vbíhá jako první vítěz v dobrém čase 16.07 m do cílové pásy. Druhý, Ada, os. Old Wanderers, 16.19, třetí Novák, J. P. T. Jinonice, 16.22 (1. jednotář).

Závod po celé trati byl sledován četným obecenstvem. Po závodech byly rozděleny ceny. Po krátkém prosluvu byl závod ukončen.

Pořádající jednota pokládá za mlou povinnost všem startujícím kamarádům a sportovcům co nejupřímněji poděkovati a zvátí tímto na druhý ročník silničního běhu.

Za J. P. T. Jinonice
Bena.

— Ten chlap musí bejt z náký velký strany!

— Páč se jmenuje Dekl. Děda.

— Fanoušku, já myslím, že je v jídelně návštěva!

— Proč myslíš?

— Matinka se směje tatínkovým vtipům!
co.

Vodo	VODY	(různých systémů)
Prů	VODY	(s nošením vůdců i bez)
Ná	VODY	(na dorty, puče atd.)
Dopro	VODY	(z tanečních, na komisařství a pod.)
Hody hody dopro	VODY	(kato!cké, pravoslavné atd.)
Pod	VODY	(reference Zeithammer)
Mine:ální	VODY	(stavěcí, běhací i jiné)
Dobré	VODY	(městys)
Pitné	VODY	(bez chloru i s)
Spro	VODY	(promptně na onen svět)
Pso	VODY	(pro různá plemena)
S	VODY	(úspěch zaručen)
Vý	VODY	(do sněmovny na objednávku)
Plyno	VODY	(včas)
Paro	VODY	(děravé i ne)
Zá	VODY	(sportovní i průmyslové)
Roz	VODY	(a — luky)
Trati	VODY	(subvenčním družstvům sleva)
Při	VODY	(neosvědčí-li se, tedy)
Od	VODY	(reference Maceška)
Ob	VODY	(2 π r)
Choro	VODY	(tklivé i bujné)
Ú	VODY	(s věncem i bez)
Pi	VODY	(klavírní výtahy atd.)

Co nenajdete ve výkladě, hledejte uvnitř!

Dodává odborná firma:

Odborná obsluha! Prohlídka skiadů zdarma!

VODOMÍR VODOMIL.

— Redskine, proč se ten Bob z Hurikánu tak vytahuje?

— Nediv se, von má proč.

— ?

— Von dostal tudie vod Nekolnýho přes hubu! Morgan.

— Vono holt není nad náš svobodný, nepolitický tramping. Člověk se alespoň cítí takový volný —

U Stříbrných byl děsnej kravál. Jirka jednak synáčka zmlátil a jednak vydědil.

Von mu, chudinka malej, přines ze školy s a m é j e d n i č k y.

— Čěče, co je to ten malej, českéj, drobnej lid?

— To budou rozměnění velikáni našich dějin.
Děda.

— Poslušně hlásím, pane generále, že jsem hotov!

— S čím?

— Bránit svou vlast.

Ruka.

Malíř, když kreslil selský statek, zachytil na plátně husu právě v tom okamžiku, když snášela vejce. Z rozmaru namaloval vejce tři: zelené, modré a žluté. Těšil se, co bude říkat kusa, až jí obraz ukáže. Zatím však uviděl obraz houser, udělal „heihá“, zdvihl křídla, skočil na páva a zardousil ho žárlivostí na místě.

Blbý je, když papež řekne: „To je ale kardinální vůl!“

Tak sem tí tak spletenej, že nevím, v čom sem to vo Horymírovi čet. Jestli v „Našich dějinách“, nebo v „Našich Osadách“ anebo v „Naši Stezce“. Děda.

Titl.

p. Karel Kludský,
majitel cirkú

Evropa.

Následkem stranické krise dovoluji si vám nabídnouti několik exemplářů čistokrevných cvičených veverek. Cena dle kursu. Též klece a boudy à la Dr. Soukup.

Majorátní pán z Veverčí a Hvězdy.

Huláká namíchanej řidič tramwaye na Sonnýho:
— Hergot, chlape, nemůžete uhnout? Už na vás hodinu zvoním!

— Že na mě zvoněj? Tohle říct vo mě za války, tak ze mne jisto jistě ulili kanón...!

Ferry z Colorada.

Z Ottova slovníku naučného: ...a rod Habsburský spěl proto k denaturaci, protože jeho členové chlastali degenerovanej líh. Karva.

Na „Osadě Mladých snů“.

Na plátně: „Nast o, máš jít hned domů, čeká na tebe dole auto!“

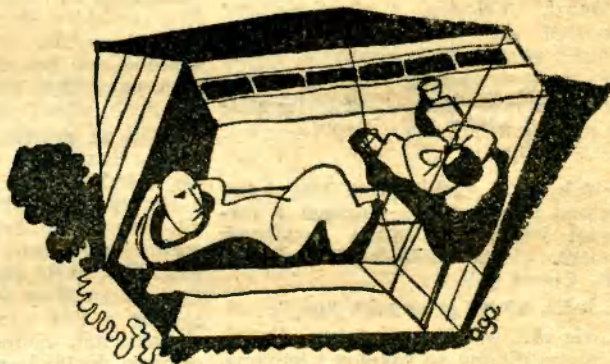
Hlas z první řady: „No jo — sanitní!“
Teddy.

Ve čtvrtek 24. září všichni do Bio „Sibir“ v Praze II. na Poříčí, hraje se sovětský film

„SIBÍŘSKÁ BOUŘE“.

Pořádá pražský TOV. a čas. „Tramp“.
Představení se konají 3: o 3. hod. odpo.,
o 6. hod. večer, o 8. hod. večer.

Venco, na tebe dyž se kouknu, tak se mi votvirá kadla v kapse.

— Co volíš?

— Hele, nenadávej, jo?

**KANADY — LYZAŘSKÉ
BRUSLAŘSKÉ-SPORTOVNÍ**

OBUV

FRANTIŠEK PROVAZNÍK
nástupce

Mir. Procházka,
Mladá Boleslav, Pražská Brána 109

Obuv vesměs ruční práce.

čundr největší...

Z BAKU DO

Škoda, že odjíždíme z Baku. Moře, vzduch, nafta. Musíme pokračovat dle programu. Na turistickou basu, kde jsme ubytováni, přijeli izvošci. Nakládáme do dvou ohromné melouny a asi 8 pecní vypečeného chleba. Na další dvě drožky kufrů. Vychrtlé herky škobrtají po betonu. Izvošci mizí, ustupují autu.

U nádraží spousta lidí s ohromnými ranci. Peron plný, všechno plné. A tak je na všech stanicích. Cestuje snad celý Sovětský svaz. Potkáváme vlaky, do nemožnosti natřískané lidmi. Občané přijíždí do měst, do továren z venkova, aby byli vtaženi do výroby, dělníci z měst cestují na továrny, které se zařizují, jezdí na dovolenou, za prací, stěhují se. To je příčina, proč se tolik cestuje, proč vlaky nestačí zmocit tolik dopravy.

Loučí se s námi obětaví funkcionáři Svazu turistů. Sírěna zavřeští a vlak se rozjíždí.

Každý máme svoji valandu. Každý z nás zaujímá sedadlo po celé šířce vagonu: ležeme tak tři nad sebou.

Poslední zbytky šatů mizí; bosí a polonazi, vyklonění z oken, hledíme naposled na moře a tisíce věží, z nichž tryská krev Kavkazu: Nafta.

Za hodinu všechno únavou spí a chrápe. Vedle v kupé domorodci klidně klímaří a potí se.

Druhý den ráno počíná hladovými orgiemi s melouny a chlebem a rajskými jablčky. Všichni, rozespali, vrníme. Vlasta neobyčejně živě švltolí. Copak je?

„Ježíš, kluci, já nemám kufr.“

„Ale di!“ nevšimavě řekne. Uzilek a ostatní dívíme se rukama i hubama.

„Kufr se nevyskytuje.“ definitivně zjišťuje Ferry.

Step, široká, piochá, letí kolem a chladný vzduch bičuje tváře. Kukuríce a pšenice. Lány bez mezí, v nichž zobrazuje se kolektivní hospodářství, mění strukturu země. Všecko ve velkém, za největší úspory lidské práce. Ve většině vesnic se mlátí. Ne už ručně, ale novými stroji, chrličími ohromné stoňky slámy. A traktory orají ohromné komplexy země. V večeru při trati míjíme tábor zemědělců. Stany, koně, stroje a oni shromáždění poslouchají přednášku doprovázenou filmem.

Step, široká a daleká. I tam vníká kultura. Věříme, a musilo nás to přesvědčit, jako všechno další.

Vjíždíme do většího nádraží. K vagonu opět fronty, očered, jak říkají. Energetická konduktérka Máňa, jak jsme ji pokřtíli, mlátí jazykem. Vlak

pískne, rance odstoupí a vlak si to sype dál.

Vykloněn z okna pozoruji, jak dva mladí kluci leží na úzkém stupátku pod vagonem, těsně za lokomotivou. Při prudké jízdě poletují jim cáry oděvu. Jeden nevzrušeně pojídá ryby z konzervy, druhý, pečlivě se přidržuje, leze pod vagon na stužení nosných travers. Vlakvedoucí hrozí; kluci si ho nevšímají. Na příští stanici, když vlak dojíždí, kluci prchájí. Pan dráha bez úspěchu je honí. Oni patrně cestují do Moskvy, vzdálené 2000 km. A právě v Moskvě vede se boj o bezprizorné, t. j. děti, nemající rodiče, ponechané ulicím, kde zdívočely. Příšly na program policie, GPU, která je chytá, ne, aby je trestala, třebaže mnohdy byly velmi nebezpečné, ale aby byly vychovány na užitečné občany Svazu. Ony jsou obětí zmatků revoluce. Na rozdíl od našich policejních metod jsou tyto děti vychovávány ve zvláštních školách. V Moskvě běží právě překrásný film „Cesta do života“, který dokazuje, že je lze vychovat.

Zase dlouhé chvíle na palandách, klímání za šumění kol a houpání pohodlných vagonů. Jak ohromná je matička Rus! Každý zde počítá jízdu vlakem ne na hodiny, ale na celé dny. Proto také ty široké obytné vagony. Všichni ostatní mají skoro postele s sebou, jen my nic. Lovíme v kufírkách pnnčochy, košílky, podvlékačky, abychom mírnili tvrdost lavice.

Náhle se probouzím ze snění. Něco skáče, bouchá na střeše vagonu. Náhle všichni jako jeden muž hurá k oknům. „Zloděj!“ Ramenatý námořník mihne se kolem a po žebříku mezi vagony leze na střechu, za ním pan GPU. Ještě chvíli se honí na střeše a už ho dřou dolů. Vlak vjíždí do stanice a lidé vyskakují, aby viděli, co bude dál. Zloděj, který kradl mezi občany, dostává svůj trest. Mladý námořník jej předává do vagonu na zavazadla. Jaksí vzrušeně se vlní hlavy v oknech. Příští stanici vedou jeho kamaráda. Občané SSSR jaksi bez vášně za ním hledí, neboť vědí, že dostane trest, jaký si zasluhuje. Zvýšená zlodějna, toť hlad po látkách, botách a všech věcech, které sice na trzích pro dělníky jsou, ale jichž není nadbytek.

Těžký průmysl se díky velké obětavosti dělníků dobudovává, a kamarádi, není daleká doba, kdy tento těžký průmysl začne sám vyrábět stroje na látky, boty a ostatní věci. Za tyto stroje by sověty musily platit těžké peníze. Proto dobudovává se Magnitostroj, závody v Donbase a sta jiných, jichž bude v roce 517. Ty budou chrlít vše. Základna je dobudována a stavba nad ní rychle bude stoupat.

Dělníci chápou, že v období, kdy se stavělo ze základu, musili si utáh-

LENINGRADU

nout opasky a pracovat. Ale tohle období už minulo! Vědí, že s rústem průmyslu a výkonem oblastní továrny, kde pracují, přijde také lepší život.

Kluci, kdybyste viděli, jak se rvou na továrnách s prací, jak se snaží, aby továrna vyrobila co nejvíc, divili byste se jako my.

Oni jsou hrdí, že pracují pro sebe a svůj stát, že si řídí továrnu a pracují, pracují, pracují.

Opět Moskva! Ruch! Přestavované ulice, Moskva, která čeká na rok výstavby měst, který je v plánu pěti-letky. Z Moskvy zbude snad jen Kreml a několik jiných památností. Zbourají se špatné činžáky a spousta kostelů, které již dnes jsou strašně zchátrané, kromě těch, které nejsou použity k protináboženské propagandě. Tam ukazují všechnu rafinovanost i blbost náboženství. A všude jsou hesla: „Náboženství — opium národů“ atd. Popí chodí chudě a špatně oblečení a někde i žebrají. Nenacházejí tolik oveček. Mladí už nevěří a staří už také přestávají. V nedělní kostely jsou skoro opuštěny. Jen v turecké mešitě v Baku viděl jsem tři omšelá staříky, kterým snad není třeba už vysvětlovat. Opouštíme Moskvu, odkud vedou nervy SSSR, a jedeme do Leningradu.

Traf Moskva-Leningrad patří mezi nejlepší. Asi 700 km projíždíme za 9 hodin.

Leningrad kolébka revoluce. Zvědaví jako ostatní, vyhlížíme okny do mihy a matných obrysů velkých domů.

Poslední etapa naší cesty. Máme tolik poznatků a už tolik nadšení. A pořad nové věci nového systému společenského objevují se nám. Tolik vymožeností sociálních, kulturních, že bychom potřebovali nejméně půl roku, abychom všechno mohli pochopit. Musíme se spokojit jen hlavními obrysy. Ale stačí nám, abychom pochopili ohromné vymoženosti pro dělnictvo a pochopili ohromný rozdíl mezi naší republikou, v níž vládnu ti, co mají proti těm, co mají jen ruce, a mezi zemí, v níž vládnu dělníci a rolníci, toť SSSR.

franta.

Ve čtvrtek 24. září všichni do bia „Sibír“ na sovětský film „SIBIŘSKÁ BOURE“.

Ve 3, 6 a 8 hodin. TOV.

nebil stfn:

buď připraven aneb vypečený vůdce.

Je to pravda — člověk musí být na všechno připraven, neboť neví, ach, nikdy neví, co se mu může přihodit.

A tohle taky: Představte si sobotní a nedělní Bráník. Floridy zvlčilých individuí zaplní bohapustým řevem útulné nádražičko. I to konečně přetrpíš, jen kdyby nebylo kontrastů! Považte: Stranou, kdes v koutku tiše řadí se skautský oddíl. Vůdce (už jsme u něi) obíhá šik a počítá svůj mančaft. Patrně je všechno v pořádku, neboť ostrý povel otáčí hlavy se špičatými klobouky vpravo, a vidíš, jak kluci se vyřizují a přešlapují jak nedočkaví koně. Šik je vyřizen, ale nás už pohlcuje dav a jen tak mimochodem, docela bez postranních myšlenek, za doprovodu nového, doznívajícího povelu, řekneš si: „Jsou jako vojáci!“, ale pak už víš, že to není možné, vždyť jsou to skauti-junáci, a to je přece něco víc než vojáčkování. S tímhle vyrovnáním se smíříš a běh všedních dní už se postará o to, abys zapomněl! — — —

Snad bys zapomněl docela, kdyby nebylo vůdce. Ano, vůdce ti otevírá oči. Ne ten vůdce, který na bránickém nádraží počítá svoje many, ale vůdce, který je vůdcem tomuto vůdci! „Vůdce“, časopis pro skautské pracovníky, činovníky a vůdce, orgán náčelnictva Svazu junáků-skautů CSR! I my se maličkou chvilku necháme vésti tímto vůdcem, a to číslem šestým desátého ročníku. Kluci! Milujte slavné muže, ale milujte je tak, aby je to mrzelo. Jsem přesvědčen, že toto milování podnítlím ve vás tím, dám-li slovo těmto slavným mužům. Protektorem svazu junáků-skautů není nikdo menší, než sám pan prezident T. G. Masaryk, starostou ministr zahraničí Ed. Beneš, místostarostou generál Klecanda a náčelníkem proslulý junák A. B. Svojsík. Slavných Slávův dost a dost. — Je valný sjezd Svazu junáků-skautů, a na tomto sjezdu vedou se takovéto řeči: Sjezd zahajuje starosta. Přítomni jsou zástupci úřadů školních, vojenských, zdravotních a kulturních korporací atd., pak skauti D. T. J., Svaz dělnických turistů atd. atd. Při projevech hostů první se ujmá slova zástupce Svazu čl. důstojnictva:

„... Vaše vůdčí myšlenka: Buď připraven! je blízká i nám, příslušníkům armády. Je zbytečno šířiti se o vašem krásném poslání. To, co vy vštěpujete do srdcí našim mladým občanům, to Svaz důstojnictva přijímá v celé podstatě i rozsahu. Je to obrana státu! Nebuďte zlomyslní a neptejte se. proti komu! Proti roztahovačným cizákům přece.

Tak mluvilo ještě mnoho zástupců tu- i kulturních korporací, až konečně se dostal k sudu pan bratr náčelník A. B. Svojsík a narazil svoji pípu výmluvnosti. Pro nesl vzletnou řeč, v níž přímo zpíval o „světovém bratrství hochů“ a zle huboval na ty, „kdož podkládá nám úmysly militaristické a vyličují skauting jako projev cizokrajného vojáčkování“!!

Jistě nikdo není tak zlomyslný, aby podezřívával junáky skauty z něčeho tak nízkého a člověka nedůstojného. My toto trampské podezření dokonce vyvrátíme dalším citátem řeči bratra abé: Válce říká bratr Svojsík „veliké zápolení lidstva“ a o tomto zápolení praví:

„... Válka našla skauty připraveny! ... Skauting dal Velké Británii (ku příkl. Pozn. pis.) celé armády skvělých dobrovolníků v samých počátcích skvly. — Skautské tábory po válce mají též ráz jako dříve a v té přerozmanité činnosti a veselém ruchu mládeže mnohý ani netuší tuhou školu, v níž hrou formují se duše i těla pro život a pro nejtěžší občanskou povinnost. (!!!)

To psal A. B. Svojsík, pane censore! A já to uvádím jen jako příklad špinavosti lidí, kteří se opovažují tvrdit, že skauting je jiný, než jaký skutečně je!

A teď hází pan abé Svojsík poslední trumf svého táborového mariáše:

„... Věřím, že naše prozíravé armádní vedení nepřehlédne neischiďnějši cesty k zavedení předvojenské předvýchovy, která jí otevře cestu k srdcím mládeže, uznání a vděku všech!...“

K tomuhle mi slovo nedáte, že ne, pane c.? Avšak počkejte, je to stejně zbytečné, vždyť je tu někdo povolnější, a tomu jistě slova neodepřete. Přihlásil se k slovu divisní generál bratr V. Klecanda, a promluvil:

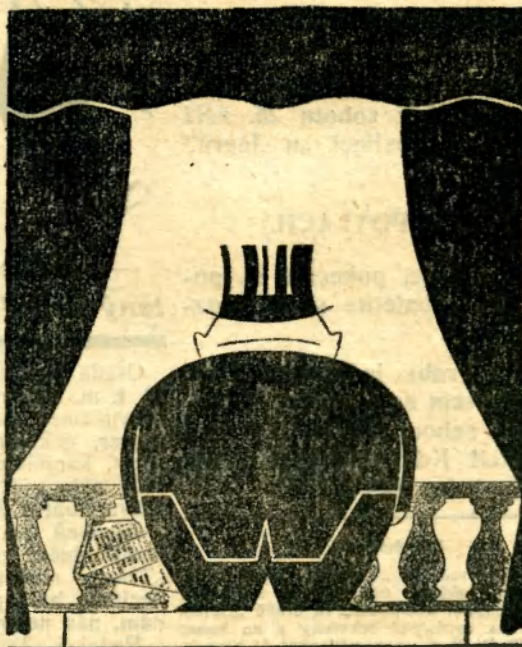
„... Tvrdím, že není rozdílu mezi skautingem, jak vy jej pojmáte, a českoslov. vojenstvím. Jde pouze o stupeň!...“

Není třeba, aby se bratr generál Klecanda dále namáhal! — — —

Co tomu říkáte, kluci trampský!? Avšak, co tomu říkáte, kluci, vy, kteří doposud svazově škautujete? Není tohle rána mezi oči? Není vám ještě jasno? Už víte, kam vás vlekou vaši „vůdčové“? Budete-li dále spat, probudíte se jednoho dne na poli, které bude plné křížů s plechovými tabulkami, na nichž budou napsána jména vašich mrtvých kamarádů. Pak bude pozdě, říkat si, že tohle jsou příliš velké oběti pro vlast, která... mluvila o „světovém bratrství hochů“ a dala vám do rukou pušky, kterými máme to „bratrství“ dokazovat! Stejně krásný a povznešený je názor bratra abé Svojsíka na tramping a jeho vliv na skauting:

„... Na škodu bylo nám trampské hnutí, ne snad svou podstatou — užitím volného času k pobytu v přírodě — ale jak tuto krásnou a užitečnou věc praktikuji. Bohudík, obecenstvo i úřady naučily se již rozeznávat a hledět čeliti této pohromě přírody a mravnímu nešvaru...“

Howgh! — domluvil veliký náčelník; rukou začlonil oči a hleděl zadumaně v dál. A co viděl? Ze jsme připraveni!

— a vůbec, vážení voliči, já jsem taky
nezaměstnaný —

drby z osad a čundrů

OSADY, které jdou za TOV

Přikročujeme k uveřejňování osad, které zodpověděly otázky pražského TOVu:

Dachwood	Spoj. osady B. O. S.	Miriam
Giganti	Kazan	Manhattan
Sedm křížů	Rudá Taiga	S. O. Oktábr
Kluci z podkovy	Saskačevan	Alt Vavck
Bezejmenní	Sparmiento	Os. Vořežprutů
Diamant	Trosečníci na 28. míli	Gigant
Turecký harém	Rudý Průlom	Red Boys
Travancore	Rudý Kruh	Sunday
Half Camp	Tuláci pustin	Strong-heart
Hučící řeka	Seamew	Florida
Majakovský	Rudý Don	Výr
Wyoming	Skagway	Arkona
Karla Liebknechta os.	Kolguiev	Ural
Údolí hvězd	Wolfs Askaloma	Irkutsk
Děti ulice	Nesmiřitelni	Modré Dálky
Děti lesa	Bezejmenná	Toledo
Sioux	Spleen	Líné kostry

V sobotu 10. října

VELKÝ POTLACH V PLZNI.

Promluví: Kamarádi z trampské delegace o čundru po SSSR. Zástupci pražského TOVu o říšské slezině zástupců všech osad, načež volné potlačení, tanec.

Vystoupí „Divoká scéna“ z Prahy.

Kamarádi ze západních Čech, ať jste tam všichni.

Kdo z pražských trampů se chce účastnit zájezdu na potlach do Plzně, přihlas se do 1. října v redakci. Jízda tam i zpět Kč 20.—, záloha Kč 10.—.

Všecky pražské osady, stojící za TOVem, vyšlou své zástupce na

schůzi TOVu,

která se koná v pátek 25. září v restauraci „U zlatého útru“, Vinohrady, Baibínova 15. (Tramway 2, 16, 1, 20, 10, 11, 22.) Program: Říšská slezina zástupců všech osad v ČSR.

Kluci, přesně v 8 hod.!!!!

Spojené osady kladenské pořádají v sobotu 26. září v 8 hod. v hostinci „u Jágrů“ v Kladně

VELKÝ POTLACH.

Kluci, přijďte, pokecáte si, pobavíte se, zabaletíte si při jazzbandu.

Kluci z Prahy, jedeme na Kiadno autobusem za zlevněné jízdné, kdo chce sebou, přihlas se hned v redakci! Kdo volí, bude v neděli dopoledne zas doma!

Děkujem —

Především redakci „Trampa“, která svým křišťálovým pohárem nás hned v začátcích, nepřímou donutila k činnosti, za druhé „Dětem neklidu“ za zapůjčené rekvizity a na konec i osadě D. R. T. S. za nastřelených 11 branek, ačkoliv oni za všechny nemůžou. Kluci, byli jsme i tak spokojeni, každý dělal co mohl a každý nemůže být ve všem dobrý jenom z toho referátu ten goal nemusel vypadnout. Score bylo 11—2. Na revanche se těší sada Hudson boys.

— Milostpaní, máte puštěný voko!

Osada Hawai, Čerčany, konala dne 10. t. m. řádnou schůzi, na které byl znovuzvolen šerifem Wilda Brandmayer, pokladníkem Bobeš Laube a sport. kapitánem Arnošt Vála. Předseďa záb. výb. Jiří Kliment, správce Sláva Kopt a Míra Sejk.

Zároveň se tímto omlouváme za nezúčastnění pohárové soutěže čas. „Tramp“ a ač se omlouváme, vinní se necítíme býti, protože dopisy, určené nám, nás nedošly.

Redakci „Trampu“ Ahoj volá osada Hawai.

Frédy Bille!

Kde se furt čundráš? Ty máš asi na čundru vyžírání, že se nevracíš. Piš do „Trampa“, Učundranej Tony z Portlake Orinoko.

Prohlášení!

Prohlašuju tímto, že jsme veškeré tisky s panem Jindř. Merkem (Dlouhým Fredym) přerušili pro nekamarádké jednání, jenž tramping jen ostuzuje a rozbíjí.

Zrzek Tulák, Oida Tulák, Jerl Miltonář, Vlastina „Parta Tuláků Života“

Ahoj, Olomouc, Ahoj.

Kluci, Olomoucký TOV dělá náš první potlach na Špici u Kubálku 26. září. Koukejte přičundrat všichni, Přerováci i Akelo a ostatní, chrápandu opatříme. Nebudou kanady, ale správnéj trampskéj humor, zpěv a pak se tančí. Společenský úbor: v trampském Loučíme se s kamarády, kteří nás opustí, sloužit drahé vlasti, proto každý tramp z Hané bude 26. září v půl 8 večer na Špici. Ahoj. Squaw sebou.

Za TOV Pirát, Johnny, Hlad, Feny.

Jedna osada volila u Ouředníka v Údolí Stínů v Měchenicích šerifa. Po delší nesouvislé debatě zvolila Lišáka, jenž pln pýchý dal do placu pro 12 kluků jeden tuplák. Když se z něho napili asi tři kluci, tak se dostal do ruky mně a bylo v něm na dně piva, chl se napítí a Lišák huláká: „Jerryku, nevypil to všechno!“ Ahoj, Lišáku, my budem taky volit šerifa. tak tě pozvem.

Jerry Mohykán.

BRNO!

30. září o půl 8. hodině u Šubrtů ve Vranovské ul. referát Ferriho z Friendlove:

„Trampská delegace v SSSR“!

— Chudák, Pergler, ta-
kový pasový obtíže a eště
se na starý kolena dostane
na čtyrku.

**Předsedové oblastních TOV za-
šlete své adresy do redakce.**

V nehlubší smutek pohroužení, s lkajícími srdci, loučíme se s kamarády Cintou a Vencou Mrozem, kteří odcházejí s radostným nadšením sloužit hrdinně a věrně draze milované vlasti.

Věříme, že milovaná vlast navrátí své statečné syny zakrátko nezměněny do lůna osady.

Přejeme jim, aby jejich stáří a strašná žízeň došla vždy žádoucího ukojení.

S osadním Jura
osada „Gumarad“.

trampové boxují v radiu

V paláci „Radio“ odbýval se II. trampský boxingmatch za účasti členů osad Toronto, Rudý Les, Maraňon atd.

Večer neobesel se bez tradičních omylů pánů z ČUBA a různých hádek kolem ringu. Poznamenati sluší, že proti vítězství Vency Jelena (Jelínek) nad Procházkou byl podán protest se strany pánů velice dobře známých, táhnoucích za jeden

provaz v čubě. Bezesporné jest, že vítěz se jmenuje jedině Venca Jelínek, i když přiznáme, že nevyhrál rozdílem třídy. Nemůže přece stačiti vyhrál-li Pr. poslední kolo a pak rozhodovalo vítězství o 1 bod a ten jeden bod měl snad Jelínek náskok? Či snad přece ne?!

Chundela B. C. S. (Rudý Les) proti Jirákoví (B. K. V.) Toronto, nevěděl, proč mu soudci přiřkli vítězství na body; chudák byl tentokrát od Jiráka tak trestán... Jiráka je nebo byl členem B. K. V. a nikoliv Boxing Clubu Smichov, pravda, p. Kroupo ml. a Vondrys?

Zmínit se musíme o krásném k. o. vítězství Hrdličky (Star) nad Černým (B. C. Plzeň) ve 2. kole.

Durdys (B. K. V.), žák populárního Pidi, křestana z Jericha, přímo nadchnul. Na jeho třetí match nám ukázal více, nežli kterýkoliv profesionál.

Franta Dvořák (B. K. V.) Toronto se hodně přepočítal, chtěl Schönera (B. C. Gablonz) knockoutovati, což se mu vzdor jeho strašnému úderu nepodařilo, vyhrál ale jistě na body. Navštěva dobrá — sport též! Opětně na shledanou!

Bývalý Čubák.

přišel den!

Exotické názvy trampských osad zvolna se ztrácely a jejich místo počaly zaujímat názvy, skrývající v sobě sympatie k proletářskému boji a k prvému proletářskému státu zvláště.

Pod tlakem hospodářské krise ustupoval půvab Divokého Západu do pozadí — romantickým snům ubývali stoupeni.

Romantický tramping umíral... Trampové poznali, že smysl života není melancholický stesk a bezkrevné vzlykání nad krásami hvězd.

Trampové počali si uvědomovat svou třídní příslušnost. A hle!!! Pestrobarevné golfky přestaly býti atrakcí — staly se mocí a zvolna vzrůstající silou.

Paďouři nastavovali chřípí!! Paďouři cítili nebezpečí!

Zaskřípaly klíče a z paďourských arsenálů byly vynášeny osvědčené zbraně: Podfuk, pendrek a censorova tužka.

Tramping však vzdoroval. Dostával náplň paďourům nebezpečnou. Tenkrát jsem s těchto míst volal k vám, kamarádi: Srazte se! Dejte vedení osad do rukou cílevědomých kamarádů!!! Za jednu ránu deset! To jest nedaleká minulost.

Přítomnost jest dobře mířená rána Kubátova, na kterou odpovídá tisíce ran trampských, vedených s naprostou jistotou. Přítomnost jsou TOVy, pod jejichž vedením stává se tramping silou, se kterou musí již nyní počítati hospodářští i političtí vůdcové toho státu.

Delegace do SSSR jest úspěšný krok vpřed. Vypískání filmu Osada Mladých snů jest čin!

Trampové sympatizují a jdou s těmi, kdož vidí nejdál. Zasáhnou, kde bude třeba. Trampské formy boje hospodářského i kulturního budou neseny mladým elánem a nebojácným duchem. Budou svou formou vždycky ojedinělé, avšak účinné.

Papírové protesty proti kulturním kýčům zůstávají ničím. Rozhodne trampský čin.

Resoluce, volající po nápravě hospodářských a politických poměrů, jsou ničím. Je třeba činu.

Proto, kamarádi, s burácejícím „Ahoj!“ kupředu! Jest nutno, abyste se naučili zasahovat všude tam, kde paďour okrádá, oblbuje a připravuje se zabíjet. Váš zásah musí býti vždycky: čin!

Vám a vaši svobodné morálce patří budoucnost. Vaše jest právo na slunce a vzduch, vodu a potravu. Vaše jest právo na ulici, na které jediné dovoláte se toho, co chcete!

Starému heslu: „Tramp“ do všech osad! dávají nové zkušenosti zmnohonásobený nárok na život. Nové heslo: „Nechť není osady, která by nestála za TOV!“ musí se státi otřásající skutečností!

Tramping jest moc! Tramping jest avantgarda nových životních snah, a to jest třeba přiblíti na všechny chaty.

Venca Brouk.

„S i b í ř s k á b o u ř e“

ve čtvrtek 24. září

v bio „Sibíř“

Od 3, 6 a 8 hod. Pořádá TOV.

MALÝ OZNAMOVATEL

(Slovo i Kč — Pro předplatitele a příspěvatele 70 h. Tučné tištěné slovo dvojnásob. Obchodní inserty i pro předplatitele podle insertní sazby.)

PODÍL CHATY prodám ihned. Zn. Kč 1700.— do adm. t. l.

PRODÁM CHATU, úplně zařízenou. Pod zn. „2 místnosti“.

OD KAMARÁDA, jdoucího na vojnu, pronajmu boudu. Nab. pod zn. „Die dohody“ do adm. t. l.

MALÝ OZNAMOVATEL OPATŘÍ VÁM VSECHNO!

LIDOVÝ AUTOCAR zadává levně autodoprava Janoušek, Smíchov, Pa-lackého 37. Telefon 44-770.

KAMARÁDI, DOPORUČUJEME Va KANADA DULBOX, masivní; na-koupíte levně u Iv. Hornof-obuv, Praha VII., Bubcaská 6, u Blávkova mostu. Elektrická traf 6, 8, 12, 18.

CHATY — rozpočty — dříví, dodá ing. Josef Saxl, Praha VII., Přístav. Telef. 255-03.

desky za levné ceny. Nové desky Ia šlágry 9.90 Kč Pihert, Praha II., Spálená 15.

SRAZ TRAMPŮ a „Zálisů“ v Kar-líně. Královská 10. Místnost L. O. K.

KAMARÁDI, NAVŠIVTE MĚ! Pro-đávám dobré gramofony a ještě lepší

CHROMAT. HARMONIKY, havajské kytary, housle, mandoliny, veškeré hudební nástroje dodá výrobce Hrneček, Dejvice, Na Hutích č. 3.

STŘEDISKO TRAMPŮ — Bartůnek, Měchenice.

— Myslíte, že inzerce má v dnešní době nějaký úspěch?

— Rozhodně. Dal jsem do novin inserát, že přijmu nočního hlídače, a hned tu první noc mi vykradli skladiště.

Kamarádi, už jsme snesli hodně útisků a hodně pokut, ale vrchol vši persekuce stal se v neděli na Brdech, kde byli četníkem pro nějakou maličkost (byla to srnka) dva kluci pokutováni hned na místě volnými vstupenkami na film „Osada Mladých Snů“. Co tomu řekne Liga pro lidské práva?

Teddy.

KONFEKCE U MATEJŮ DÁMSKÉ PLÁŠTE
ODEVY PRO TRAMPY
MLADÁ BOLESLAV, ZELEZNÁ ULICE.

Policajt při de-nonstraci:

— Rozejděte se! Jděte na stranu!

— A prosím vás, můžu tady, na veřejný ulici?

— Tak si připadám jako panna. Taky se nemůžu dočkat prvního.

KAMARÁDI!

Musíte volit!

ale koho? JEDINĚ

trampský závod

ŽIŽKOV, Roháčova 7.
LIBEŇ, Primátorská 601.

Neboť jedině tam koupíte nejlépe, to je: odborně a levně.

KANADKY, zaruč. nepromok., již od Kč 149.—

MANŠESTRÁKY, prima, ve všech bar-vách, Kč 69.— až 95.—

MANŠESTROVÉ LUMBERJACKY, Kč 120.— až 150.—

TEPLÁKY, celý oblek, Kč 36.—

AMERICKÉ FLANELOVÉ KOŠILE, ve všech barvách, Kč 34.—

KANADSKÉ MILTONY A VESTY od Kč 69.—

KOMPLETNÍ LYŽAŘSKÁ VY-ZBROJ, LYŽE, VÁZÁNÍ, HOLE REKLAMNÍ CENA Kč 00.—

Pište si neprodleně o nově cenníky!

ve čtvrtek

do
S
I
B
f
Ř
E

PRO TRAMPY
ZVLÁŠTNÍ VÝHODY

NA SPLÁTKY

HARMONIKY,
VEŠKERÉ HUDEB. NÁSTROJE
VELOCIPEDY

A. VACKOŮÁ
PRAHA II. ŠKOLSKÁ 30.

Trvalá ondulace

celé hlavy

Kč 25.—

na prvotřídních aparátech provádí
Emil Rektor, Praha III., Nerudova 37

NA TRAMPINO TRVALOU

Rozšířili jsme obchod,
zavedli nové stroje,
zdokonalili výkon

a slevili jsme

TRVALOU ONDULAC NA Kč 25.—
Hollrny „TEMPO“, Žižkov, Husova tř. 3.
Filiálka: Malá Strana, Nerudova ul. 1.
Než vejdete, pozor na firmu!

Ian noha:

prostý příběh

stoupale vzhůru s údolím a řekou,
 viděl jsem hnízda snítí na stromech,
 jezerem nebes, oblaka, hle, tekou,
 stanul jsem pak a zatajoval dech

viděl jsem život na nebi i zemi
 hru vodních trav ve stínu oblaků,
 poslední déšť hovořil kalužemi,
 jež přikrývaly stopy pytláků

viděl jsem léč, jež byla nastražena
 a veverku, jak suše zasvistí,
 viděl jsem laň, jež byla poraněna
 a stala se pak mojí kořistí

raněný bok jsem ošetřoval laní
 a nečinil jsem jen tak bez lásky,
 když její dech jsem zachycoval v dlaní,
 kládla mi svoje němé otázky

tak dlouhý čas jsem s laní hovořoval,
 čas uvažal jak lístky ve věnci,
 až v říjnu pak, kdy večer už se stmíval,
 má čistá laň uprchla k milenci

- Co si to dovoluujete? Kdo jste?
- Já sem — já sem — já sem tarář z Podiesí.
- Ah tak, tedy promiňte.

Vážení městští radní, nezapomínejte,
 že, přibýváte-li na váze, neznamená
 to, že přibývá vám na vážnosti!

- Je dneska středa?
- Co tě to napadá, úterý!
- No dyt sem si to hned myslel, že outerý taky
 musí být.

Proti hradu a frontou HLADŮ.

- Poslyš, Franto, já teď budu radši kouřit ciga-
 rety, než lučku. Fajlka je moc drahá.
- Nebíbnl!
- No, hele, pučil ti už někdo fajlku?
- Ty, hele, měSTO!
- Ty, hele, muě taky sto!

neklid taláka

*o tichých ostrovech mi někdo vyprovokal
 o tichých ostrovech, o divných ostrovech,
 o bílém lodníku — a čtun s ním někam plovot,
 o hnědých rybdřích, co byli na lovech*

*o trsech kordů, co tuhé vlny čeřil
 o štíhlých stínech ryb, co kolem měkce pluly,
 o velkém žraloku, co třicet loktů měřil,
 o hurikánech náklých, jak do atolů daly*

*o vlních kořenných o tmavých koutech doků —
 vlny se vlní, vlny se stále vlní,
 jak neklid v taláku se vlní v každém kroku —
 neklid ho vlní — a vzpoura ho plní*

Venco, nebo Tondo, každý den o jedno pivo
 méně a za pár dní máš bůra na první trampský
 almanach.

Nechystejte žádného podniknu

na středu dne 4. listopadu. T. C. Děti neklidu pořádají taneční zábavu!

26. září v Kladně velká slezina „u Jágrů“ v 7 h. večer

Jak se to rýmuje? Slavný Bill Stín z Osady Mladých snů, který ve filmu daroval kamarádovi na veselku deset tisíc, visí na futře v hospodě „U Morávků“ za šest piv a za tři buřty s cibulí.

Výborné jádrové paštiky

konzervy a suchý salám

u Jaroslava Rittiga, Žižkov, Bořivojova 34

oprava

V posledním čísle „Trampa“ stala se nemlá chybá v prohlášení o „Administraci sborníku Tramp“, se kterou nemáme nic společného. Přehozením řádek se stalo, že pod tímto prohlášením je taktéž podepsána „Administrace sborníku Tramp“ místo „Administrace časopisu Tramp“. Opravte si!

delegátka Vlasta v posledních chvílích svobody na palubě sovětského parníku na cestě do vlasti . nyní již tři týdny tráví v čs. kriminále.

- Tak, kluci, a teď sme nahananí.
- Ježíšmarjá, a snad ne na gramofonových deskách!

Podvod nebezpečného zločince odhalen.

Známy vězeň na Bezdězi byl dopaden vězeňským dozorcem, an suší na okně jakousi hmotu. Bližším šetřením se zjistilo, že vězeň na Bezdězi si nabodl břich a nechal vykapávat kapky žluči. Žluč, kterou tímto příšerným způsobem získal, uhnětl v chuchvalečky, které sušil na okně se zřejmým úmyslem, aby takto připravené žlučové kaménky spolykal a simuloval tak chorobu, aby byl dopraven do vězeňské nemocnice. Pouze zásahem našeho pohotového zpravodaje podařilo se tento rafinovaný plán zhatit.

**Nejlepší paštiky
a konzervy jsou**

ZH.

**D C
P**

Dělnické uzenářství a řeznictví
Praha-Karlín, Palackého 68.

SSSR - Charkov. Pohled z paláce průmyslu.

